

Kína, görög esőn át a café turque-ben

*eső szital
kávemba hull
míg kihűl
kicsordul
míg kicsordul
kitisztul
pohárfenék-rajzolat
letisztul.*

*férfi képét látom
hosszú szakállal
Kínában kínai pavilon portáján
esőben befonván zuhogó esőkbe
vonalak
kövülnek
szélfútta homlokzatra
vonások
húzódznak
férfihomlok.*

*kávé tej és cukor
rétegei alól
kopott cukormáz alól
szűrődik kihunyt
befelé tekintő szeme
Kína felé a csészeporcelánba
a kiürülő kávé csészéjébe
mi esővel töltkezik
tisztá esővel tavaszi esővel.*

*permetté porlik teraszok ereszén
az utcafront homlokzata
hatalmas viharvert
vásott porcelánfal
villanása átragyog szőlőleveleken
megtépázott kopott szőlőleveleken
akár csésze falon. a kínai*

*látja feltűnni a napot levélzöldön át
csészébe pergett színeken át.*

*látja a csészét üresen
patyolattisztán.*

nem a gyümölcsfák

*nem a gyümölcsfák szomorítanak téged
szitaló esőben alkonyatban
és nem az ázott fűvön rozsdásodó
kerti szerszámok*

*jól tudod az ősz melankolikus
de képes vagy-e végignézni
ahogy vérbükklevél horzsol föl
egy titkos napsugarat az utolsó utáni pillanatban*

*anélkül hogy észre ne vennéd a fonott kosarakat is
rohadtan és félig összeroskadva
mintha volna még ki fölemelje őket
távolról várt kései érkezők*

Kyria Dora háza

*Hegyek vetnek árnyat a házra hajnalonta.
Este a ház árnya mászik föl a hegyre.
Két szemközti ablak nyílik,
átsuhan a házon a Nap,
és meggyullad egy aranyeső a hegyoldalon.*

*Kikötőre látni a harmadik ablakból.
Vízükör alatt kúszik a napsütés,
húzódik két mély hajócsatorna:
egy a bejövő, egy a kimenő forgalomnak.
Esténként az ablakomból nézem,*

*ahogy kifutó hajókon csillan a fény.
A behajózók fekete árnyékok.*